

מקור המאמר בזוהר פרשות יתרו דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם דְּשֶׁבֶתָּא, בְּסֻעָדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נה)
או תְּתַעֲגֵג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְּהָהִיא
שְׁעַתָּא אַתְגַלְיָא עַתִּיקָא קְדִישָא, וּכְלָהו עַלְמִין
בְּחִדּוֹתָא, וּשְׁלִימָיו וְחִדּוֹתָא דְעַתִּיקָא עַבְדִיָנוּ,
וְסֻעָדָתָא דִילִיה הָוָא וְדָאי.

בְּסֻעָדָתָא תְּלִיתָה דְשֶׁבֶתָא, כְּתִיב וְהַאֲכַלְתִיךְ
נְחַלָת יַעֲקֹב אָבִיךְ. דָא הִיא סֻעָדָתָא
דוֹעֵיר אָפִין, דְהָוִי בְשִׁלְיָמָותָא. וּכְלָהו שִׁירָא יוֹמִין,
מִהָהִיא שְׁלִימָיו מִתְבָרְכָן. וּבְעֵי בָר נְשׁ לְמַחְדִי
בְּסֻעָדָתָה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעָדָתִי, דָאִין
סֻעָדָתִי מִהִימָנָותָא שְׁלִימָתָא, דִזְרָעָא קְדִישָא
דִיְשָׁרָאֵל, דִי מִהִימָנָותָא עַלְאָה, דָהָא דִילְהָוָן הָיָא,
וְלֹא דַעֲמִין עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינִי
כֵך אָמֶר, (שמות לא) בְּגִינִי וּבְגִינִי בְּגִינִי יִשְׁرָאֵל.

תָא חַי, בְּסֻעָדָתִי אַלְין, אַשְׁתָמֹדָעָן יִשְׁרָאֵל,
דָאִין בְּגִינִי מַלְפָא. דָאִין מַהְיכָלָא
דַמְלָפָא, דָאִין בְּגִינִי מִהִימָנָותָא, וּמְאָן דְפָגִים
חַד סֻעָדָתָא מַנְיָהוּ, אַחֲרֵי פְגִימָותָא לְעַילָא,

אֶחָת מֵהֶם, מְרָאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמְרָאָה אֶת עַצְמוֹ שֶׁאִינוֹ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, שֶׁאִינוֹ מַבְנֵי

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָה, בְּסֻעָדָה
הַשְׁנִיה כְּתִוב אֶזְרָעֵל עַל
הָ. עַל הָ וְדָאי. שָׁאוֹתָה
שְׁעוֹה נְגַלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשָׁ,
וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְשִׁמְחָה,
וְהַשְׁלִimoת וְהַחֲדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וּזְהָיָ
סֻעָדָתוֹ וְדָאי.

בְּסֻעָדָה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל
שְׁבָתָה כְּתִוב וְהַאֲכַלְתִיךְ נְחַלָת
יַעֲקֹב אָבִיךְ. זֹהִי הַסֻּעָדָה
שֶׁל זְעִיר אַנְפִין שַׁהוּא
בְשִׁלְמָות. וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים
מִאָתָה שְׁלִimoת מִתְבָרְכִים.
וְצִרְיךְ אָדָם לְשָׁמַח בְּסֻעָדָתוֹ
וְלַהֲשִׁlim הַסֻּעָדָות הַלְלוּ,
שְׁהָנוּ סֻעָdot הַאֲמֹנוֹה
הַשְׁלִמה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל
יִשְׁרָאֵל, שַׁהֲאֲמֹנוֹה הַעַלְיוֹנָה
הִיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמַזְלוֹת. וּמְשׁוּם כֵך אָמֶר,
(שמות לא) בְּגִינִי וּבְגִינִי בְּגִינִי
יִשְׁרָאֵל.

בָא וּרְאָה, בְּסֻעָdot הַלְלוּ
נוֹדָעִים יִשְׁרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם בְּנֵי הַאֲמֹנוֹה, וּמַי שְׁפֹוגָם סֻעָדָה
אֶחָת מֵהֶם, מְרָאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמְרָאָה אֶת עַצְמוֹ שֶׁאִינוֹ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, שֶׁאִינוֹ מַבְנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשםה את העניים, ואם הוא שמה לבוד ולא נוthen לעניים - ענסו רב, שחרי לבוד שמה, ולא נוthen שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא נוthen לאחר - לא נוחנים עליו ענש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פרש חגייכם. אמר פרש חגייכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה שבת לא אמר.

ומশום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עלינה, נשמה שכל השלמות בה, בוגמת העולם הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכָא עללה הויא, דלאו מבני היכלא דמלכָא הויא דלאו מירעא קדישא דישראל הויא. ויהבין עלייה חומרא רתלה מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חוי, בבלחו שאר זמינו ותגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסבni. ואילו הוא חדי בלחוודי, ולא יהיב למסבni, עונשיה סגי, דהא (מלacci ב) זוריתי פרש על פניכם פרש חגייכם. ואילו איהו בשפתה חדי, אף על גב דלא יהיב לאחר, לא יהבין עלייה עונשא, כשאר זמינו ותגין, כתיב פרש חגייכם. פרש חגייכם קאמער, ולא פרש שבתכם. כתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמער.

ובגינוי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתחב בשפתה, יהבין ליה לרבר נש נשמתא אחר, נשמתא עללה, נשמתא דכל שלימו בה, בודגמא דעלמא דאתני. ובגינוי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקידשא בריך הו. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. הבה. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلוא אשלים חדרותא דמלכא קדיישא. ומאן
חרזרותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלין בהו. וכלהו
חו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל טרו.

האנא, בהדין יומא מתעטרו אבהו, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימני. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא.
בhedin יומא אוריתא מתעטרא בעטראי שלימים.
בזה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודע כי הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המליך הקדוש. ומהי
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
הآבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
הזמנים והזמנים. ביום זהה
רשעי הגהנים נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 121)

יח) מי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחיב בנטשׁוּ

ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחיב בנטשׁוּ כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' בנויר
 לעיל באך ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבא כו' וכן שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי
 אם בלמוד הנגלה בלבד הרי הוא מתחיב באתר דמותא כו' וכן שכתב בהר דוויי שהובא לעיל
 שרך בה ועל ידה יוכה לאור החיים כי היא בוחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה וירא
 וכי ברם בעסק תורה לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו ולhidon ביהודה יתברך כו' וזה גם כן
 מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה וכלו פת במלח כו' במלח דוקא שהיא פנימיות התורה בנויר
 לעיל פרק ד': קצר, וסביר אשר עץ החיים הוא פנימיות התורה שלא נתלבשה בלבושים גשמיים
 ונעננה לידע את השם ויראה לאהבה ויראה בערך נתגלתה בדורות האחرون שיראה מדרגות
 הנשומות ונתרבו ההצלחות מי שאינה למדה מתחיב בנטשׁוּ וכל שבעה מהם און בלמוד זה.

(קונטרא עץ החיים פרק יט)

יט) בלא פנימיות התורה יבשה בלי אור וחיות כו' כי החיות היא פנימיות התורה
 והנה בלבד מה שנטבר לעיל פרק יג בהכרח למד פנימיות התורה לפי שהיא היא המביאה ליר
 אהבה וירא הנה יש בו עוד דבר מה שמוועילה ללמד הנגלה כי פנימיות התורה היא בנשמה
 לחיצונות התורה וכמו שאמר בהר פרשת בראשית (דף כו) על פסוק ומשם יפריד והיה לארכעה
 ראים אלין אונן ארבעה דנכטסו לפירדים. חד עאל בפישו'ן דאייה פישונא הילכות. תניניא עאל
 בגיהו'ן כו' ודא ודא אייה רמזו כו' תליתה עאל בחרק'ל חד קל ורא ליינא חרידא קלא לדרשא.
 רביעאה עאל בפער'ת דאייה מוחא כו' בון זומא ובון עזאי דעאלו בקליפון דאוריתא הו לקאון בהון.
 רבי עקיבא (פקודי רנד). דעאל במוחא אמר ביה דעאל בשלים ונפק בשלים.

(ופירוש המקבש מלך בקהלפני דאוריתא בפשט הלכות ודרשות רבי עקיבא עאל במוחא הם סודות התורה ויבכו כו' יען
 שם) וען שם בזוהר כל המאמר ועוד שם (דף כו): סיום המאמר היגבר לעיל ומה שאמר על פסוק ותקה היה אלהים את הארץ כו'